

[Finansministeren.]

ning til Danmark i forbindelse med et samtidigt optaget lån på markedet i New York, således som det tidligere havde været tilfældet for Belgien og Norge. Herefter traf finansministeriet aftale med et konsortium bestående af 4 amerikanske investeringsbanker om, at det — under forudsætning af tilvejebringelse af den fornødne lov-hjemmel — ville forestå en emission af et dansk statslån på markedet i New York i forbindelse med et lån fra Den internationale Bank.

På grundlag af missionens undersøgelse vil Bankens ledelse tage endelig stilling til låneandragendet, herunder hvor stort et lån Bankens selv vil yde.

Det vil for en del af lånet blive værkerne, der er de endelige låntagere, og finansministeriet har — under forbehold af tilvejebringelsen af den fornødne lovhjemmel og afslutning af låneoverenskomsten med Den internationale Bank — i slutningen af november afgivet lånetilbud til et samlet beløb af godt 130 mill. kr. De i disse tilbud indeholdte vilkår svarer så nært som muligt til de vilkår, de pågældende selskaber og kommuner vil kunne optage lån til på det danske kapitalmarked.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget vil de påtænkte lån på markedet i New York blive af samme type som hovedparten af de udenlandske obligationslån, der siden krigen er emitteret i USA.

Sidste gang man optog et dansk obligationslån på markedet i New York, var i 1928. Ved de undersøgelser, der er foretaget i forbindelse med den nu påtænkte låneoptagelse, har det været vort indtryk, at Danmarks position på markedet i New York er lige så god, som det var tilfældet i mellemkrigs-årene. Under krigen og i de første efterkrigsår var vi afskåret fra at betale kontraktmæssige afdrag på vore dollarlån, hvorimod de gennem hele perioden er blevet forrentet. Det er mit indtryk, at de bestræbelser, som de vekslende regeringer efter krigen har udfoldet for at bringe betjeningen af vore udenlandske lån à jour, og som resulterede i, at vi i 1954 fik bragt den sidste restance ud af verden, er blevet påskønnet af markedet.

Målet for disse bestræbelser — nemlig at sætte os i stand til på ny at henvende os til

det amerikanske lånemarked om ny lånoptagning — er således blevet nået.

Idet jeg i øvrigt skal henvide til de til forslaget knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte følgende to lovforslag vedrørende den kommunale indkomstbeskatning:

- 1) *Forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen m. v. og*
- 2) *forslag til lov om afløsning af skat til erhvervskommunen m. v.*

De to forslag om kommunal grundskyld og ejendomsskyld, som jeg fremsatte her i tinget den 9. oktober som et led i regeringens forslag til revision af bolig- og lejelovgivningen, har gjort det naturligt, at spørgsmålet om en revision af den kommunale indkomstbeskatning også er taget op til overvejelse.

Som bekendt går ejendomsskatteforslagene bl. a. ud på, at der i alle bykommuner — d. v. s. København, Frederiksberg og købstæderne — skal udskrives en ekstraordinær grundskyld på 14 promille af de skattepligtige grundværdier og en ekstraordinær ejendomsskyld ligeledes på 14 promille af de fikserede, skattepligtige forskelsværdier. I 1959-60 skal den ekstraordinære grundskyld og ejendomsskyld dog kun udskrives med 7 promille. Ved denne forøgelse af grundskylden i bykommunerne bliver grundskyldpromillen i praktisk taget alle kommuner forhøjet fra 10-12 promille til 24-26 promille. Herved bringes byernes grundskyldpromiller op på et niveau, der nærmer sig de samlede grundskyldpromiller til kommune og amt i de fleste omegnskommuner.

Den ekstraordinære grundskyld og ejendomsskyld vil medføre en forhøjelse af huslejen i de ældre ejendomme. Denne husleje-forhøjelse kan — for det andet år — anslås til gennemgående ca. 14 pct. af 1939-lejen i de fleste større udlejningsejendomme. For mindre ejendomme vil lejeforhøjelserne dog normalt blive noget mindre.

De ekstraordinære ejendomsskatter vil give bykommunerne øgede indtægter, der for det andet år kan anslås til ca. 130 mill. kr. Hertil kommer, at de hidtil gældende